

Bezpečnosť dát

V jedno nádherné ráno sa malý Jurko rozhodol vstať. Bolo to múdre rozhodnutie, pretože nebol víkend a musel ísť do školy. Prezul sa a sadol si do prvej lavice rovno pred katedru. Pýtate sa prečo? Aha, zabudla som povedať, že Jurko sa správa ako malý grázel. Je mi ľúto, že som zničila vaše predstavy o dokonalom blondavom, modrookom chlapcovi. No, ale poďme k veci...

Juro miluje malé modely áut, lietadiel a hrianky s maslom. NIE! Juro miluje iba počítače (a hrianky s maslom). A má šťastie od všetkých svätých, že ho v tom rodina nepodporuje. Dokonca nemá ani vlastný počítač a preto používa mamkin. Mamka sa o neho stará, varí, pečie, ale nie som si istá, že Juro to vidí. A otec? Otec, ten sa o nich nestará a Juro ho ani naživo nevidel. Asi preto sa tak správa. Pani učiteľka sním užneraz mala pohovor „medzi štyrmi očami“ no nepomohlo to. Bodaj by sa polepšil!

Raz hral svoju obľúbenú hru a pri tom vykrikoval: „POĎ, POĎ ZABI HO! NESTRILAJ TAM!!!“ .a viete čo povedala jeho mamka? Dobre nechám vám čas... ani po hodine neviete? Nič. Vôbec nič! Nepovedala nič. No raz ho z jeho úžasných pokrykov vyrušila správa:

Vážený užívateľ!
Boli ste vybratý
do súťaže...
viac TU

Ako iste viete Juro je prváka ešte nevie čo je to spam.

Čo si myslíte, klikol tam? Prirodzene!

Čo myslíte, čo sa stalo? Začal pokrykovať nie zabi ho! Ale čože ach nie! Tí ktorí ste nepochopili spam je nevyžiadaná pošta, ktorá môže zavíriť počítač. Až vtedy Juro pochopil, že zavíril počítač. A nie svoj mamkin! A viete čo z toho vypláva? Ale ... berte si z toho ponaučenie aké chcete, len dúfam, že ste tento text (poviedku čo chcete) nečítali nadarmo.

Teraz odchádzam z obývačky a vyhadzujem pero, lebo mi prestalo písať.